

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ปลาเส้นอบกรอบด้วยการเติมปลาสด

นภาพร ดีสนาม^{1*} และ พิระภา เครือลุน²

^{1,2} สาขาอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง 200 หมู่ 17 ตำบลพิชัย จังหวัดลำปาง 52000

รับบทความ 28 ตุลาคม 2561 ตอรับบทความ 10 ธันวาคม 2561 เผยแพร่ออนไลน์ 15 มิถุนายน 2563

© 2020 Rajamangala University of Technology Lanna. All right reserved.

บทคัดย่อ

ผลิตภัณฑ์ปลาสดเป็นอาหารพื้นบ้านของไทยมักประสบปัญหาการแข่งขันทางการตลาดสูง จึงมีแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นปลาสดเป็นอาหารขบเคี้ยวที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน จึงได้ศึกษาการเติมเครื่องเทศผงหมาล่าที่เหมาะสมร้อยละ 0.25 0.5 0.75 และ 1 ของน้ำหนักเนื้อปลา ศึกษาการเติมปริมาณปลาสดที่เหมาะสมร้อยละ 5 และ 10 ของน้ำหนักเนื้อปลา นำสูตรที่เหมาะสมมาศึกษาอุณหภูมิที่ใช้ในการอบ 100 และ 120 องศาเซลเซียส ร่วมกับระยะเวลา 30 40 และ 50 นาที ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้วยการวัดค่าสี L^* a^* และ b^* หาปริมาณความชื้นหลังอบแห้งและหลังอบให้สุก หาอัตราการพองตัว หาค่า aw และทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสแบบ 9 จุด จากการศึกษาส่วนผสมที่เหมาะสม พบว่า การเติมผงหมาล่าร้อยละ 1 และ ปลาสดร้อยละ 5 มีผลต่อค่าสีแดง (a^*) อัตราการพองตัวมากที่สุด ($p \leq 0.05$) การอบที่อุณหภูมิ 120 °C และระยะเวลา 30 นาที ได้รับคะแนนความชอบรวมและลำดับความชอบรวมมากที่สุด ($p \leq 0.05$)

คำสำคัญ: ปลาสด อาหารขบเคี้ยว ผงหมาล่า ปลาอบกรอบ

Development of Fish Crispy Snack Bar Product with Supplementation of Fermented Fish (*Hypophthalmichthys molitrix*)

Napaporn Deesanam^{1*} and Peerapa Kruealun²

^{1,2} Department of Agro-industry Faculty of Science and Agricultural Technology,
Rajamangala University of Technology Lanna,
200 Moo 17 Tumbol Phichai Muang Lampang Province 52000 Thailand

Receive: 28 October 2018 Accepted: 10 December 2018 Published online: 15 June 2020

© 2020 Rajamangala University of Technology Lanna. All right reserved.

Abstract

Thai traditional fermented fish products were faced with a competitive market. The concept of this study was using fermented fish to develop a snack food which is increasing popularity at the present. The concentrations of Chinese spicy powder (Mala) at the concentrations of 0.25, 0.5, 0.75 and 1% based on fish weight and addition of fermented fish at the concentrations of 5 and 10 % were performed to obtain the optimum formulation. The baking processing was carried out at temperatures and times of 100 and 120°C and 30, 40 and 50 min, respectively. The product was determined for color values of L*, a* and b*, moisture contents (before and after baking), expansion ratio, Aw, and sensory evaluation by 9-point hedonic scales. The optimum formula was Mala 1%, and fermented fish 5% resulting in the highest values of redness color (a*) and expansion ratio ($p \leq 0.05$). Baking temperature at 120°C for 30 min produced the product showing the highest acceptance of sensory evaluation ($p \leq 0.05$).

Keywords: fermented fish, snack foods, barbecue spicy Chinese style powder, fish crispy

1. บทนำ

ปลาสดเป็นผลิตภัณฑ์อาหารหมักพื้นบ้านของไทย ที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลาย ปลาสดจังหวัดพะเยา เป็นผลิตภัณฑ์ที่นักท่องเที่ยวมักจะซื้อกลับไปเป็นของฝาก หจก.ปลาสดแม่ทองปอนไร่ก้างเป็นหนึ่งในผู้ประกอบการที่มีชื่อเสียงมาก ปลาสดส่วนใหญ่มีการจำหน่ายในพื้นที่หรือ จังหวัดใกล้เคียง ปัจจุบันประสบปัญหาด้านการจัดจำหน่าย โดยมีผู้ผลิตปลาสดคู่แข่งหลายเจ้า การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ปลาสดไม่มีความหลากหลาย การจำหน่ายในสถานที่ ห่างไกลในระยะเวลาอันนานมักจะประสบปัญหาต้นทุนในการ ถนอมรักษาสภาพผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากผลิตภัณฑ์ปลาสดมี อายุการเก็บรักษาในช่วงระยะเวลานาน ผู้ประกอบการจึง ต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เช่น อาหารอบกรอบ เพื่อเพิ่ม ทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคและเพิ่มช่องทางการจำหน่าย สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นได้ ซึ่งอาหารอบกรอบ และอาหารขบเคี้ยว (snack food) จัดอยู่ในเทรนด์ของ ผลิตภัณฑ์อาหารในปี ค.ศ. 2018 (Food story, 2018) และ ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและ พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ปลาสดอบกรอบให้เป็นที่น่าสนใจเพิ่มขึ้น สำหรับผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสูตรส่วนผสมและกระบวนการผลิตของ ผลิตภัณฑ์ปลาสดอบกรอบที่เหมาะสมต่อคุณภาพทางเคมี กายภาพ ทางประสาทสัมผัส และการยอมรับของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์

3. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ปลาสดเป็นอาหารหมักพื้นบ้านที่ได้รับความนิยม สูงจากผู้บริโภคทั่วทุกภาค ปลาสดนิยมทำจากปลาน้ำจืดที่ หาได้ง่ายตามท้องถิ่นนั้นๆ เช่น ปลายี่สก ปลาตะเพียน ปลา นวลจันทร์ ปลานิล ปลาช่อน ปลาจีน เป็นต้น ส่วนปลาทะเล ไม่นิยมนำมาทำปลาสดเนื่องจากมีกลิ่นคาว การทำปลาสด โดยการนำปลาสดทั้งตัวหรือเฉพาะเนื้อปลามาหมักส่วนผสม

หลักได้แก่ เกลือ กระเทียม ขิง พริก และส่วนผสมอื่น เช่น ข้าวคั่ว ข้าวเหนียวสุก และน้ำตาล การหมักปลาสดโดยทั่วไป มักทำให้เกิดการหมักแบบธรรมชาติโดยอาศัยจุลินทรีย์กลุ่ม แลคติกที่ปนเปื้อนมากับวัตถุดิบและอุปกรณ์เครื่องที่ใช้ใน การผลิตในสภาพที่มีอากาศเพียงเล็กน้อย สภาพการหมัก ช่วยให้เกิดกลุ่มแบคทีเรียที่สร้างกรดเปลี่ยนสารประกอบคาร์ โบไฮเดรตไปเป็นกรดแลคติกเป็นส่วนใหญ่ที่ทำให้ปลาสดมี รสเปรี้ยวและมีค่า pH ช่วง 4.5-5.0 ในช่วงระยะเวลา 5-7 วัน ซึ่งกรดแลคติกและสารประกอบอินทรีย์ที่แบคทีเรียสร้าง ขึ้นจากกระบวนการหมักช่วยถนอมรักษาอาหาร และช่วย พัฒนาสี กลิ่นรส และรสชาติให้ดีขึ้นเป็นที่ยอมรับต่อ ผู้บริโภค กระบวนการหมักในช่วงระยะเวลาที่ต่างกันมีผลต่อ การสร้างกรดแลคติกและการยอมรับของผู้บริโภค

ขนมขบเคี้ยวหรือของขบเคี้ยว มักพบในวัฒนธรรม ตะวันตกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขนมขบเคี้ยวเป็น อาหารว่างที่รับประทานยามว่างเพื่อระงับความหิวระหว่าง มื้อ และให้พลังงานเพียงเล็กน้อย อาจรวมถึงอาหารที่ใช้ บริโภคระหว่างมื้อเพื่อความสนุกสนานในการลิ้มรสชาติ ปลาเส้นเป็นอาหารขบเคี้ยวประเภทหนึ่งที่ทำให้โปรตีนสูง โดย ผลิตภัณฑ์อาหารขนมขบเคี้ยวประเภทของกรอบจัดได้ว่ามี มากและนิยมนานมากที่สุด ซึ่งมีความหลากหลายรูปแบบ ทั้ง แบบแผ่น แบบแท่ง รสหวาน รสเค็ม แม้กระทั่งแบบสอดไส้ (จิตรลัดดา, 2560) ในปี 2560 อาหารขบเคี้ยวประเภทปลา เส้นมีมูลค่าทางการตลาดมากถึง 2,500 ล้านบาท (กันยา รัช, 2561)

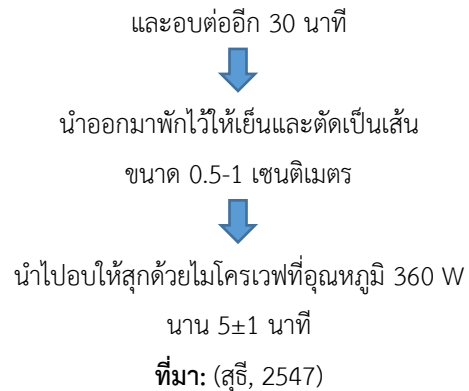
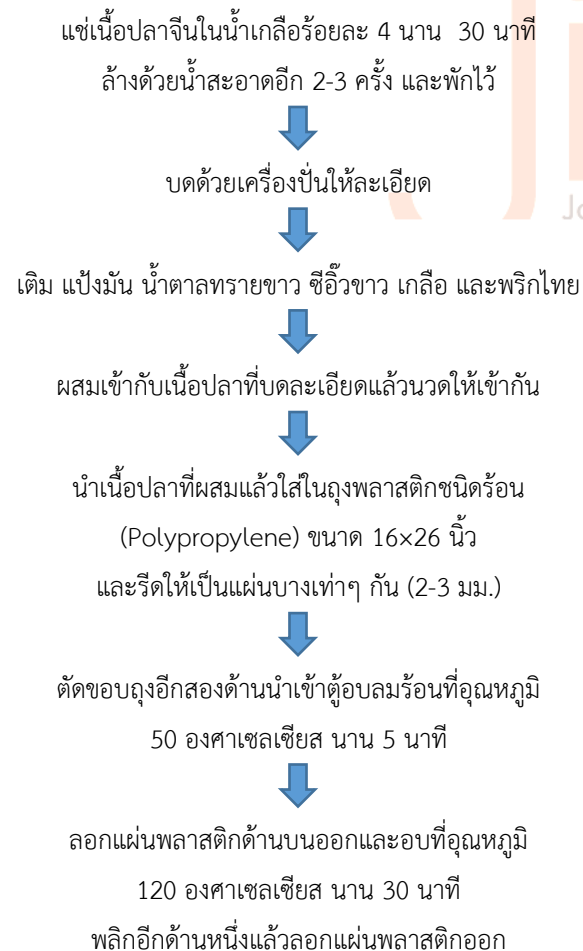
การจำหน่ายปลาสดของผู้ประกอบการในแต่ละ ครั้งอาจจำหน่ายไม่หมดหากเกิดการหมักนานจะมีผลต่อ คุณภาพผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่ยอมรับต่อผู้บริโภค เช่น มีกลิ่นรส เปรี้ยวมากเกินไป มีการแยกน้ำออกมาก เนื้อไม่แน่น ซึ่งมีผล ทำให้ยอดขายลดลง รวมถึงปัญหาการมีคู่แข่งมากขึ้นใน ท้องตลาด ผู้ประกอบการได้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ปลาสดเพียง ชนิดเดียวไม่มีความหลากหลาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดใน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ปลาสดอบกรอบให้มีรสชาติถูกใจ ผู้บริโภคในปัจจุบันโดยศึกษาการเติมผงหมากล่าที่เหมาะสม

และศึกษาการเติมพลาสติกที่เหมาะสมเพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์พลาสติกเดิมและเป็นการนำเศษของเนื้อพลาสติกที่อาจเหลือจากกระบวนการผลิตมาใช้ประโยชน์ได้อีกทาง โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับต่อผู้บริโภคเพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคและพัฒนาธุรกิจให้ขยายตลาดได้มากขึ้น

4.วิธีการวิจัย

1. เตรียมวัตถุดิบและส่วนผสมดังนี้ เนื้อปลาจีน (ปลาสร้อยไร้ก้างแม่ทองปอน จ.พะเยา) แป้งมัน น้ำตาลทราย ซีอิ๊วขาว เกลือ พริกไทย ร้อยละ 80 11.8 4.6 1.8 1.1 และ 0.7 ตามลำดับ (สุธี, 2547) โดยมีกระบวนการผลิตดังนี้

แผนภูมิการทำปลาเส้นอบกรอบ



2. ศึกษาการเติมผงหมาล่าที่ที่เหมาะสมในผลิตภัณฑ์ปลาเส้นอบกรอบ โดยการผลิตปลาเส้นดังแผนภูมิวิธีการทำปลาเส้น และเติมผงหมาล่าร้อยละ 0 0.25 0.5 0.75 และ 1 ตามลำดับ ในขั้นตอนการเติมส่วนผสมเครื่องปรุง ทำ 3 ซ้ำการทดลองและวิเคราะห์คุณภาพผลิตภัณฑ์ดังนี้

2.1 วัดค่าสี $L^* a^* b^*$ โดย L^* หมายถึง ค่าความสว่าง (100 หมายถึง สีขาวสว่างมาก 0 หมายถึง สีดำ) ค่า a^* หมายถึง ค่าสีแดง-เขียว (ค่า a^* เป็นบวก หมายถึง สีแดง ค่า a^* ติดลบ หมายถึง สีเขียว) และค่า b^* หมายถึง สีเหลือง-น้ำเงิน (ค่า b^* เป็นบวก หมายถึง สีเหลือง ค่า b^* ติดลบ หมายถึง สีน้ำเงิน) ด้วยเครื่องวัดค่าสี Colorimeter ยี่ห้อ Hunter lab รุ่น Color Quest XB วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design: CRD)

2.2 ทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ปลาเส้นด้านลักษณะปรากฏ สีของปลาเส้น กลิ่นของปลาเส้น เนื้อสัมผัส รสหวาน รสเค็ม รสเผ็ด ความชอบรวม ด้วยวิธีการ 9-Point Hedonic Scale (คะแนน 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด) โดยใช้ผู้ทดสอบชิมระดับห้องปฏิบัติการจำนวน 60 คน วางแผนแบบสุ่มบล็อกสมบูรณ์ (Randomized Complete Block Design: RCBD)

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's

New Multiple Range Test (DMRT)

3. ศึกษาการเติมปลาสดที่เหมาะสมในผลิตภัณฑ์ปลาเส้น

โดยนำสูตรที่เหมาะสมจากการศึกษาในข้อ 2. มาผลิตปลาเส้นดังแผนภูมิวิธีการทำปลาเส้น และเติมปลาสด (ปลาสดไร้ก้างแม่ทองปอน) ร้อยละ 0 5 และ 10 ตามลำดับ ในขั้นตอนการบดเนื้อปลาให้ละเอียด ทำ 3 ซ้ำการทดลอง และวิเคราะห์คุณภาพผลิตภัณฑ์ดังนี้

3.1 วัดค่า $L^* a^* b^*$ ดังข้อ 2.1

3.2 ทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสโดยการให้ลำดับคะแนนความชอบ (Ranking Test) (5 หมายถึงชอบมากที่สุด 3 หมายถึง ชอบพอดี และ 1 หมายถึงชอบน้อยที่สุด) ใช้ผู้ทดสอบชิมระดับห้องปฏิบัติการจำนวน 50 คน ทดสอบความแตกต่างของลำดับความชอบด้วยวิธีไคสแควร์ (Chi-Square) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (DMRT)

4. ศึกษาอุณหภูมิและระยะเวลาในการอบปลาเส้นที่เหมาะสม โดยนำสูตรที่เหมาะสมจากการศึกษาในข้อ. 3 มาผลิตปลาเส้นดังแผนภูมิและอบที่อุณหภูมิ 100 และ 120 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 30 40 และ 50 นาที วางแผนการทดลองแบบ 2x3 Factorial in CRD ทำ 3 ซ้ำการทดลอง และวิเคราะห์คุณภาพผลิตภัณฑ์ ได้แก่ วัดค่า $L^* a^* b^*$ วัดค่ากิจกรรมของน้ำ (aw) ความชื้นหลังอบแห้ง ความชื้นหลังอบให้พองตัว หาอัตราการพองตัว (Simsrisakul, 1991)

ทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสด้วยวิธีการ 9-Point Hedonic Scale ดังข้อ 2.2 และทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสโดยการให้ลำดับคะแนนความชอบ (Ranking Test) ดังข้อ 3.2

5. ศึกษาการยอมรับของผู้บริโภค

โดยนำผลิตภัณฑ์ปลาเส้นสูตรที่ได้รับการพัฒนาแล้วมาทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสโดยวิธี 9-Point Hedonic Scale จากผู้บริโภคทั่วไปในเขต อ. เมืองจ. ลำปาง จำนวน 100 คน โดยการทดสอบแบบ Central Location Test (CLT)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลของการเติมผงหมาลำในผลิตภัณฑ์ปลาเส้นอบกรอบ พบว่า การเติมผงหมาลำร้อยละ 0.25 และ 1 มีค่าความสว่างของผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างจากตัวอย่างที่ไม่เติมผงหมาลำหรือตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) การเติมผงหมาลำร้อยละ 0.5 0.75 และ 1 มีค่าความสว่างมากที่สุดโดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) ทุกตัวอย่างที่เติมผงหมาลำมีค่าสีแดง (a^*) มากกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) การเติมผงหมาลำร้อยละ 0.25 และ 1 มีผลต่อค่าสีแดงมากที่สุดโดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) ส่วนค่าสีเหลือง (b^*) ทุกตัวอย่างที่เติมผงหมาลำมีค่าสีเหลืองน้อยกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลของการเติมผงหมาลำปริมาณต่อค่าสีของผลิตภัณฑ์ปลาเส้นอบกรอบ

ผงหมาลำ (ร้อยละ)	ค่าสี		
	L*	a*	b*
0	57.67 ^{ab} ±2.2	2.34 ^c ±0.5	14.51 ^a ±1.6
0.25	58.66 ^a ±3.2	5.52 ^b ±1.2	11.89 ^b ±3.7
0.5	54.65 ^{bc} ±3.8	7.69 ^a ±1.2	10.86 ^b ±2.6
0.75	53.30 ^c ±2.7	5.93 ^b ±1.3	10.06 ^b ±2.5
1	55.99 ^{abc} ±3.7	6.92 ^a ±0.6	11.43 ^b ±1.2

หมายเหตุ:

a, b, c... อักษรที่แตกต่างกันตามแนวตั้ง หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 2 ผลของการเติมผงหมาลำต่อคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส

ผงหมาลำ (ร้อยละ)	ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	เนื้อสัมผัส	ความชอบรวม
0	6.8 ^c ±0.6	6.7 ^c ±0.7	6.6 ^b ±0.6	6.7 ^{ns} ±0.7	6.7 ^c ±0.8
0.25	6.8 ^{bc} ±0.5	6.8 ^{bc} ±0.6	6.7 ^{ab} ±0.8	6.8±0.7	6.8 ^{bc} ±0.7
0.5	7.1 ^a ±0.5	7.1 ^{ab} ±0.6	6.7 ^{ab} ±0.8	6.9±0.8	6.8 ^{abc} ±0.7
0.75	7.0 ^{ab} ±0.5	7.2 ^a ±0.7	6.9 ^a ±0.6	6.8±0.7	7.1 ^a ±0.9
1	6.9 ^{abc} ±1.7	7.0 ^{abc} ±0.8	6.9 ^a ±0.9	6.8±0.8	7.0 ^{ab} ±0.9

หมายเหตุ:

a, b, c... อักษรที่แตกต่างกันตามแนวตั้ง หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 3 ลักษณะทางกายภาพและลำดับความชอบรวมของผลิตภัณฑ์ปลาเส้นกรอบที่เติมเนื้อปลาต้ม

เนื้อปลาต้ม (ร้อยละ)	อัตราการพองตัว (g/cm ³)	ลำดับความชอบ รวม	ค่าสี		
			L*	a*	b*
0	0.95 ^c ±0.00	3.7 ^b ±0.5	65.66 ^b ±2.9	6.81 ^{ab} ±2.4	20.41 ^{ns} ±6.1
5	1.00 ^a ±0.00	4.0 ^a ±0.6	68.21 ^b ±2.0	7.95 ^a ±2.0	24.31±2.7
10	0.99 ^b ±0.00	4.1 ^a ±0.6	72.17 ^a ±3.7	5.67 ^b ±0.7	22.79±1.6

หมายเหตุ:

a, b, c... อักษรที่แตกต่างกันตามแนวตั้ง หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 4 ผลของการอบด้วยอุณหภูมิและระยะเวลาที่ต่างกันต่อลักษณะทางเคมีกายภาพ

สิ่งทดลอง	ค่าสี			ความชื้นหลัง	ความชื้นหลัง	aw	อัตราการพองตัว (g/cm ³)
	L*	a*	b*	อบแห้ง (ร้อยละ)	อบให้พองตัว (ร้อยละ)		
อุณหภูมิ (°C)							
100	60.22 ^a ±2.77	9.87 ^a ±0.93	19.07 ^a ±1.52	16.19 ^{ns} ±2.06	6.25 ^{ns} ±0.55	0.68 ^{ns} ±0.00	1.08 ^{ns} ±0.94
120	58.52 ^b ±1.93	9.36 ^b ±1.13	18.41 ^b ±1.44	18.40±4.53	3.45±8.59	0.68±0.02	0.97±0.01
ระยะเวลา (นาที)							
30	61.35 ^a ±2.32	10.00 ^a ±0.75	19.37 ^a ±0.98	17.20 ^{ns} ±6.33	5.99 ^{ns} ±0.80	0.67 ^{ns} ±0.03	0.98 ^{ns} ±0.01
40	58.48 ^b ±1.88	9.28 ^b ±1.66	18.23 ^b ±1.66	17.89±0.95	3.00±10.70	0.68±0.00	0.96±0.01
50	58.30 ^b ±2.13	9.58 ^b ±1.44	18.63 ^b ±1.59	16.79±0.80	5.56±0.14	0.69±0.01	1.13±1.16
อุณหภูมิ (°C) x ระยะเวลา (นาที)							
100 x 30	63.18 ^a ±1.35	9.83 ^b ±0.59	19.50 ^{ns} ±0.81	13.83 ^c ±0.35	6.70 ^a ±0.24	0.68 ^a ±0.00	0.98 ^{ns} ±0.02
100 x 40	59.41 ^{bc} ±1.65	9.28 ^c ±0.69	18.63±2.02	18.71 ^{ab} ±0.36	6.45 ^a ±0.35	0.67 ^{ab} ±0.00	0.98±0.00
100 x 50	58.08 ^{de} ±2.14	10.52 ^a ±1.03	19.10±1.39	16.03 ^{bc} ±0.09	5.58 ^{bc} ±0.14	0.68 ^a ±0.01	1.27±1.64
120 x 30	59.50 ^b ±1.48	10.17 ^{ab} ±0.86	19.25±1.13	20.57 ^a ±7.80	5.29 ^c ±0.41	0.66 ^b ±0.04	0.97±0.00
120 x 40	57.54 ^e ±1.64	9.27 ^c ±0.79	17.84±1.09	17.07 ^{abc} ±0.52	5.66 ^b ±0.09	0.69 ^a ±0.00	0.95±0.00
120 x 50	58.52 ^{cd} ±2.13	8.64 ^d ±1.16	18.16±1.67	17.56 ^{abc} ±0.15	5.53 ^{bc} ±0.14	0.70 ^a ±0.00	0.98±0.00

หมายเหตุ: ^{a, b, c...} อักษรที่แตกต่างกันตามแนวตั้ง หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 5 ผลของการอบด้วยอุณหภูมิและระยะเวลาที่ต่างกันต่อคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัส

สิ่งทดลอง	ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	เนื้อสัมผัส	ความชอบรวม	ลำดับความชอบรวม
อุณหภูมิ (°C) x ระยะเวลา (นาที)						
100 x 30	7.1 ^{ns} ±0.6	7.0 ^{bc} ±0.6	6.9 ^{ns} ±0.7	6.9 ^{ab} ±0.5	7.1 ^{ab} ±0.6	3.7 ^b ±0.6
100 x 40	7.0±0.4	7.0 ^{bc} ±0.5	6.9±0.7	7.0 ^{ab} ±0.7	7.1 ^{ab} ±0.6	3.9 ^{ab} ±0.7
100 x 50	7.0±0.5	6.9 ^c ±0.5	6.7±0.7	6.9 ^b ±0.7	7.0 ^b ±0.7	3.7 ^b ±0.7
120 x 30	7.1±0.7	7.2 ^{ab} ±0.7	6.8±0.5	7.2 ^a ±0.7	7.1 ^{ab} ±0.7	4.1 ^a ±0.7
120 x 40	7.1±0.7	7.1 ^{abc} ±0.7	6.9±0.6	7.1 ^{ab} ±0.7	7.2 ^{ab} ±0.7	3.6 ^b ±0.7
120 x 50	7.2±0.6	7.3 ^a ±0.6	6.9±0.7	7.1 ^{ab} ±0.8	7.3 ^a ±0.7	3.9 ^{ab} ±0.8

หมายเหตุ: ^{a, b, c...} อักษรที่แตกต่างกันตามแนวตั้ง หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากตารางที่ 2 ทุกตัวอย่างมีคะแนนความชอบด้านเนื้อสัมผัสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) การเติมผงหมาลำร้อยละ 0.25 และ 1 ผลิตภัณฑ์มีคะแนนความชอบด้านลักษณะปรากฏและสีไม่แตกต่างกันกับตัวอย่างควบคุม ($p>0.05$) การเติมผงหมาลำร้อยละ 0.25 และ 0.5 ผลิตภัณฑ์มีคะแนนความชอบด้านกลิ่นรสและความชอบรวมไม่แตกต่างกันกับตัวอย่างควบคุม ($p>0.05$) การเติมผงหมาลำร้อยละ 0.5 0.75 และ 1 มีคะแนนความชอบด้านลักษณะปรากฏ สี กลิ่นรส ความชอบรวมมากที่สุด และไม่มีคะแนนแตกต่างกัน ($p>0.05$) การเติมผงหมาลำในปริมาณที่เพิ่มขึ้นมีผลต่อความชอบทางประสาทสัมผัสเพิ่มมากขึ้น โดยมีค่าสีแดง (a^*) เพิ่มขึ้น และค่าสีเหลือง (b^*) ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม

จะเห็นว่าการเติมผงหมาลำร้อยละ 1 มีผลทำให้ปลาเส้นอบกรอบมีค่าความสว่าง (L^*) ค่าสีแดง (a^*) มีคะแนนความชอบด้านลักษณะปรากฏ สี กลิ่นรส และความชอบรวมมากที่สุด ($p\leq 0.05$) จึงเลือกสูตรที่เติมผงหมาลำร้อยละ 1 นำไปพัฒนาสูตรในขั้นตอนการทดลองต่อไป

5.2 ผลการเติมปลาสดในผลิตภัณฑ์ปลาสดอบกรอบ พบว่า การเติมปริมาณปลาสดมีผลต่ออัตราการพองตัวในทุกตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) การเติมปลาสดร้อยละ 5 และ 10 มีคะแนนลำดับความชอบมากที่สุด ($p\leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม การเติมปลาสดร้อยละ 10 มีค่าความสว่างมากที่สุด ($p\leq 0.05$) ในขณะที่มีค่าสีแดง (a^*) น้อยกว่าการเติมปลาสดร้อยละ 5 และตัวอย่างควบคุม ($p\leq 0.05$) การเติมปลาสดร้อยละ 5 มีผลต่อค่าสีแดง (a^*) ไม่แตกต่างกันกับตัวอย่างควบคุม ($p>0.05$) ส่วนค่าสีเหลือง (b^*) ทุกตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) ดังตารางที่ 3

จากการทดลองจะเห็นว่าการเติมปลาสดร้อยละ 5 ในการผลิตปลาเส้นอบกรอบมีผลต่ออัตราการพองตัว ค่าสีแดง (a^*) และลำดับความชอบรวมมากที่สุด ($p\leq 0.05$) จึงเลือกสูตรที่เติมปลาสดร้อยละ 5 นำไปพัฒนาสูตรในขั้นตอนการทดลองต่อไป

5.3 ผลของการอบปลาเส้นด้วยอุณหภูมิและระยะเวลาที่ต่างกัน จากตารางที่ 4 สิ่งทดลองหลักอุณหภูมิและระยะเวลาที่ใช้ในการอบมีผลต่อค่าสี L^* a^* b^* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) แต่ไม่มีผลต่อปริมาณความชื้นหลังอบแห้ง ปริมาณความชื้นหลังอบให้พองตัว ค่า aw และอัตราการพองตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) อุณหภูมิที่ใช้ในการอบ 100 °C มีผลต่อค่าสี L^* a^* b^* มากที่สุด ($p\leq 0.05$) ระยะเวลาที่ใช้ในการอบ 30 นาที มีผลต่อค่าสี L^* a^* b^* มากที่สุด ($p\leq 0.05$)

สิ่งทดลองร่วมอุณหภูมิและระยะเวลาในการอบอุณหภูมิ 100 °C ระยะเวลา 30 นาที มีผลต่อค่าความสว่าง L^* มากที่สุด ($p\leq 0.05$) รองลงมาคือค่าความสว่างของตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 30 นาที สำหรับตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 100 °C ระยะเวลา 50 นาที และอุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุด ($p\leq 0.05$) ตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 100 °C ระยะเวลา 30 นาที อุณหภูมิ 100 °C ระยะเวลา 50 นาที อุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 40 นาที และอุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 50 นาที มีผลต่อปริมาณความชื้นหลังอบแห้งน้อยที่สุด ($p\leq 0.05$) ตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 100 °C ระยะเวลา 50 นาที อุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 30 นาที และอุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 50 นาที มีผลต่อปริมาณความชื้นหลังอบให้พองตัวน้อยที่สุด ($p\leq 0.05$) ตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 30 นาที มีค่า aw น้อยที่สุด ($p\leq 0.05$) ทุกตัวอย่างไม่มีผลต่ออัตราการพองตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) ดังตารางที่ 4

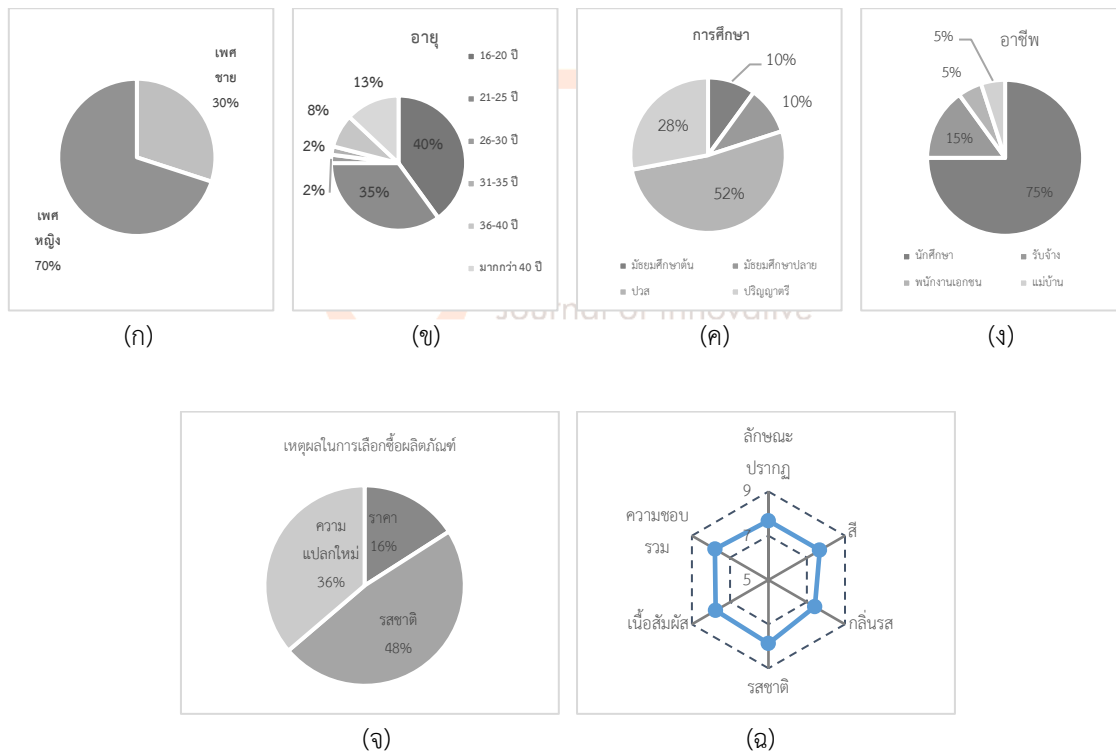
ตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิและระยะเวลาในการอบไม่มีผลต่อลักษณะปรากฏและกลิ่นรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) ตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 120 °C ทุกตัวอย่างได้รับคะแนนความชอบในด้านสีมากที่สุด ($p\leq 0.05$) ตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 30 นาที ได้รับคะแนนความชอบด้านเนื้อสัมผัสมากกว่าตัวอย่างที่อบด้วยร่วมอุณหภูมิ 100 °C ระยะเวลา 50 นาที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) ทุกตัวอย่างได้รับคะแนน

ความชอบมากกว่าตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 100 °C ระยะเวลา 50 นาที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 100 °C ระยะเวลา 40 นาที อุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 30 นาที และอุณหภูมิ 120 °C ระยะเวลา 50 นาที ได้รับการจัดลำดับความชอบรวมมากที่สุด ($p \leq 0.05$) ดังตารางที่ 5

จากการทดลองจะเห็นว่าตัวอย่างที่อบด้วยอุณหภูมิ 120 °C และระยะเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุด ($p \leq 0.05$) สอดคล้องกับคะแนนความชอบด้านสี ความชอบรวม และลำดับความชอบรวมมากที่สุด ($p \leq 0.05$) โดยมีปริมาณความชื้นหลังอบให้พอตัวและค่า aw น้อยที่สุด ($p \leq 0.05$)

5.4 ผลการทดสอบผู้บริโภคจำนวน 100 คน

พบว่า ผู้บริโภคเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 16-25 ปี มีการศึกษาในระดับปวส-ปริญญาตรี มีอาชีพนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 100 ดัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ปลาเส้นอบกรอบเนื่องจากรสชาติ (ร้อยละ 48) มากที่สุด รองลงมาคือความแปลกใหม่ (ร้อยละ 36) และราคา (ร้อยละ 16) ตามลำดับ ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์โดยได้รับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะปรากฏ สี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบรวมอยู่ในช่วง 7.43-7.88 ในระดับความชอบปานกลางถึงชอบมาก



รูปที่ 1 แผนภูมิผลการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์ปลาเส้นอบกรอบ ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคประกอบไปด้วยเพศ (ก) อายุ (ข) การศึกษา (ค) อาชีพ (ง) เหตุผลในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ (จ) และคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสของผู้บริโภค 100 คน (ฉ)

6. อภิปรายผลการวิจัย

พริกหมาลามีส่วนผสมของเครื่องเทศหลายชนิด ประกอบไปด้วยพริกป่น เกลือ ผงชูรส โป๊ยกั๊ก ยี่หระ ขิงผง และพริกฮวาเจียว (Sikarett, 2018) ส่วนผสมพริกฮวาเจียวและพริกป่นในผงหมาล่าที่เติมลงในส่วนผสมของปลาเส้นอบกรอบช่วยผลิตภัณฑ์มีค่าสีแดง (a^*) เพิ่มขึ้น ในขณะที่ค่าสีเหลือง (b^*) ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม ทุกตัวอย่างที่เติมเครื่องเทศผงหมาล่าจะช่วยกลิ่นคาวเนื้อทำให้ได้ระดับคะแนนความชอบด้านกลิ่นรสและความชอบรวมผลิตภัณฑ์ปลาเส้นอบกรอบมากกว่าตัวอย่างควบคุม ฮวาเจียวหรือมะแขว่นประกอบไปด้วยสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพหลายชนิด น้ำมันหอมระเหยที่สกัดจากมะแขว่นสามารถฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ได้ดีทั้งแกรมบวกและแกรมลบ จากรายงานพบว่า น้ำมันหอมระเหยสามารถฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ *Staphylococcus aureus* และ *E coli* ได้อย่างสมบูรณ์ภายใน 9 นาที (สุลี และวรินทร์, 2554) การเติมผงหมาล่าในการทดลองนี้จึงมีความเป็นไปได้ที่จะช่วยในการถนอมรักษาอาหารให้ยาวนานขึ้น ซึ่งควรศึกษาเพิ่มเติมด้านอายุการเก็บรักษาในงานทดลองต่อไป

ในการหมักปลาหมักกลุ่ม *Lactobacillus spp.* สามารถสร้างกรดแล็กติกได้สูงถึงร้อยละ 1.986 โดยบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วันทำให้ปลาหมักมีรสชาติเป็นที่ยอมรับต่อผู้บริโภค (อังคณา และคณะ, 2553) จากการทดลองการเติมปลาหมักร้อยละ 5 ทำให้ปลาเส้นอบกรอบมีอัตราการพองตัวมากกว่าตัวอย่างควบคุมอาจเนื่องสมบัติของโปรตีนเนื้อปลาชนิดนี้เมื่อได้รับความร้อนที่เหมาะสมจะเกิดเจลสามารถจับกับโมเลกุลของน้ำได้มากหลังให้ความร้อนสูงอย่างรวดเร็วด้วยไมโครเวฟในระยะเวลาสั้นอาจส่งผลให้เกิดการพองตัวมากกว่าตัวอย่างควบคุมที่ไม่ได้เติมปลาหมัก ส่วนการเติมเนื้อปลาการเติมปลาหมักร้อยละ 10 มีอัตราการพองตัวน้อยกว่าการเติมร้อยละ 5 เนื่องจากการเติมปลาหมักในปริมาณที่มากทำให้มีปริมาณกรดแล็กติกที่มาก และอาจจะส่งผลให้โปรตีนเนื้อปลาเสียสภาพธรรมชาติจึงส่งผลให้เกิดเจลของโปรตีนได้น้อย เมื่อได้รับ

ความร้อนสูงระยะเวลาสั้นจึงมีอัตราการพองตัวได้น้อยกว่าร้อยละ 5 ในขณะที่มีอัตราการพองตัวมากกว่าตัวอย่างควบคุมที่ไม่เติมปลาหมัก ($p \leq 0.05$)

จากการอบแห้งตัวอย่างจะเห็นว่าสิ่งทดลองร่วมระหว่างอุณหภูมิในการอบ 120 °C และระยะเวลา 30 นาที และอุณหภูมิในการอบ 100 °C และระยะเวลา 50 มีค่าสีแดง (a^*) มากที่สุด อาจเนื่องจากการใช้อุณหภูมิสูงและระยะเวลาสั้นกับการใช้อุณหภูมิที่น้อยกว่าและระยะเวลานานในการอบไม่ทำให้สารสีไมโอโกลบินในเนื้อปลาเกิดการเสียสภาพธรรมชาติ และสารสีในผงหมาล่าอาจมีส่วนช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์มีสีแดงมากขึ้น ปริมาณความชื้นหลังอบแห้งในการทดลองนี้ไม่มีผลต่อค่าการพองตัว การอบแห้งที่อุณหภูมิสูงในช่วง 100-120 °C อาจส่งผลให้โปรตีนเนื้อปลาเสียสภาพธรรมชาติก่อนปริมาณน้ำในอาหารจะระเหยออกไป จึงทำให้ทุกตัวอย่างมีปริมาณความชื้นหลังอบแห้งค่อนข้างสูง ทุกตัวอย่างมีปริมาณความชื้นอยู่ในช่วงร้อยละ 13.83-20.57 จากการศึกษาของอรรวรรณ (2557) ในการพองตัวของหนังปลาแชลมอนโดยใช้ไมโครเวฟ พบว่า หนังปลาที่ผ่านการลวกให้เกิดเจลลาตินที่อุณหภูมิ 40 °C และนำไปอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 °C ให้มีความชื้นร้อยละ 12-13 มีผลทำให้เกิดการพองตัวได้ดีเมื่อนำไปทอดหรืออบด้วยไมโครเวฟ สำหรับอุณหภูมิในการอบ 120 °C ระยะเวลา 30 นาที มีปริมาณความชื้นหลังอบแห้งน้อยที่สุดสอดคล้องกับค่า aw น้อยที่สุด จึงมีความเป็นไปได้ที่จะช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีอายุการเก็บรักษานานขึ้น

7. สรุป

ในการพัฒนาสูตรและกระบวนการผลิตปลาเส้นอบกรอบด้วยจะเห็นว่า การเติมผงหมาล่าร้อยละ 1 มีผลทำให้ปลาเส้นอบกรอบมีค่าความสว่าง (L^*) ค่าสีแดง (a^*) มีคะแนนความชอบรวมมากที่สุด ($p \leq 0.05$) การเติมปลาหมักร้อยละ 5 มีผลต่ออัตราการพองตัวมากที่สุด ($p \leq 0.05$) การอบที่อุณหภูมิ 120 และระยะเวลา 30 นาที ผลิตภัณฑ์ได้รับคะแนนความชอบด้านสี ความชอบรวม และลำดับ

ความชอบรวมมากที่สุด ($p \leq 0.05$) โดยมีปริมาณความชื้น และค่า aw น้อยที่สุด ($p \leq 0.05$) ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์ โดยได้รับคะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสด้านลักษณะปรากฏ สี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบรวมอยู่ในระดับความชอบปานกลางถึงชอบมาก

ผลิตภัณฑ์ปลาเส้นอบกรอบสูตรที่เหมาะสม ประกอบไปด้วย เนื้อปลา แป้งมัน น้ำตาลทราย ซีอิ๊วขาว เกลือป่น พริกไทย ผงหมากล่า และปลาสร้อยละ 76.61 11.5 4.6 0.51 0.255 0.76 0.76 และ 5 ตามลำดับ

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ศูนย์ RMUTL Mentor' 61 ภายใต้โครงการ “การศึกษาเชิงบูรณาการระหว่างการเรียนรู้ในสถานศึกษา กับการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปพัฒนา และยกระดับผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่ ภาคเหนือ 6 จังหวัด” ที่ได้เอื้อเฟื้อสถานที่ อุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ และอำนวยความสะดวกในการศึกษาทดลอง ครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] กันยารักษ์ อมรเอนกทรัพย์. (2561). พืชโซเปิดตลาด ปลาเส้นเซ็กเมนต์ใหม่ “พืชโซ อลาสก้า แซลมอน” ครั้งแรกของปลาเส้นที่ผสมเนื้อปลาแซลมอนนำเข้าจากอลาสก้า [ออนไลน์] ได้จาก: <https://marketeeronline.co/archives/8648>.
- [2] จิตรลัดดา กิตติศรีวรพันธุ์. (2560). กรูบกรอบ อาหารว่างด้วย “Snack” [ออนไลน์] ได้จาก: <http://www.fit-biz.com/th/snack/>.
- a. ชูลี ยมภักดี และวรินทร์ ขวศิริ. (2554). สารออกฤทธิ์ด้านจุลินทรีย์จากมะแขว่น *Zanthoxylum*

limonella Alston: รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์, คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 35 หน้า. สุธี วังเตอย. (2547). ปลาเส้น. เกษตรแปรรูป. 2-24 (20): หน้า 71-74.

- b. อังคณา ชมภูมิ่ง ตะวัน ฉัตรสูงเนิน และธวัชชัย ชัยธวัชวิธิ. (2553). การปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ปลาสดด้วยกระบวนการทางเทคโนโลยีชีวภาพ: กรณีศึกษาพื้นที่จังหวัดแพร่ และจังหวัดพะเยา. รายงานผลการวิจัย, มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่. 124 น. อรรพรรณ ดิวเถาว์. (2557). การศึกษาการพองตัวในหนังปลาแซลมอนกรอบโดยใช้เตาอบไมโครเวฟและการทอด. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 122 หน้า.
- c. Food story. (2561). Food Trends 2018-10 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาหารในปี 2018. [ออนไลน์] ได้จาก: <https://www.foodstory.co/blog/food-trends-2018>.
- [3] Sikarette. (2018). หม่าล่านอกจากความอร่อยแล้วยังมีประโยชน์อีกด้วย [ออนไลน์] ได้จาก: <https://www.pingfai.com/food/1371/>.